

Sevgi Üzerine Bir Kaç Cümle 8

– AhmetZeytinci · 06 Haziran 2016

"Hayatta hiçbir şey ilk aşkın yerini tutamaz. İnsan sevse bile o ilk aşk hiç unutulmaz" Her şey gözlerde başlıyor öyle değil mi? Hani güzeldede bir şarkı var ya "Gözler kalbin aynasıdır yalan nedir bilmez onlar" diye de devam eder. Nereden baktın ki otuz sene önce gözlerime san ki, oysa biz ne güzel uzaktan uzaktan platonik olarak takılıyorduk...

Gençlikte de, şimdilerde de çoğu zaman söylemişsinizdir. Hele bir de uzatarak söylerseniz "Sevgiiiiiiiiim" diye ne kadar da karşınızda ki insanın yüreğine oturur bu kelime, karşıdan da aynı şekilde yankı yapıyorsa...

İlk terk edilişim de yerle bir olmuşum, hayatıma giren ilk kızdı. Adı mı, boş verin o yürekte yazılı zaten. O beni unutmuş mudur, unutmamış mıdır, o da onun problemi. Uzun süre döner mi diye bekledim. O zaman nerdeee şimdiki gibi cep telefonu ve internet, sevgililer arasında tek haberleşme beyaz sayfalara çizili verilmiş mektuplar. O mektuplarda sevgiliye giderken anlaşılmasın diye bayan ismi yazılır üstüne illa ki, yoksa müstakbel kayınpeder bizi ham yapar ha anlarsınız ya...

Baktım aylarca yıllarca ses seda çıkmadı, bense hala aynı yerde sayıyorum uygun adım, mektuplarını saklıyorum, arada sırada gizli gizli okuyorum, seneler geçmiş içimde döner diye bir umut kalmadı artık. Yok dedim bu böyle olmayacak, belki başkaları da sever beni, "Onlara da şans tanı Ahmet" dedim azıcık içimden. Bir gün tüm yazdıklarını kalorifer dairesinde yaktım hem de törenle, mızıkam da elimde, cenaze marşı çalarak. Bir rahatlamıştım ki sormayın gitsin. Hayat bu ya daha iyisini çıkardı karşıma sonradan...

Yalnız ona bir minnet borcum var. Anti parantez onu da belirtmeden geçmeyelim. Bu şairlik elbisesini onun sayesinde giyiverdim on sekizli yaşlarda. Bana yazdığı mektuplara mutlaka bir iki şiir eklerdi kısa kısa. Baktım bu böyle olmayacak bari ben de şiiri hem yazayım hem de okuyayım dedim...

Bilim adamları tarafından üretilenlerin bile tamamı sevgi ile üretiliyor bilesiniz. Onlar mesleklerini aşırı derecede sevmeseler ve sabırlı olmasalar, bugün ne elektrik ve ampul bulunmuş olurdu, ne televizyon, ne radyo, ne bilgisayar, ne de başka bir yenilik. Bir buluşun, yeniliğin hayata geçmesi için yüzlerce binlerce deneme yapılmıştır emin olun...

Tarihte diktatör diye adlandırılan bütün devlet adamlarının mutlaka derinlerde bir yerde psikolojik sorunları vardır. Ama çok eski devirlerde bu işleri tabi ki psikologlar değil de büyücüler ya da rahip vs. gibi din adamları yerine getirirlermiş...

İnsanlık kendisine tepeden bakan hiç bir devlet adamını veya yazarı, şairi, sanatçıyı sevmemiştir, bir

müddet eserlerini alsa okusa veya takip etse bile. Sadece bizim toplumumuzda değil başka toplumlarda da alçakgönüllü sanatçılar ve devlet adamları el üstünde tutulur. Çünkü onlar kendilerinden çok diğer insanları severler, çünkü onlar kendilerinden çok içinden çıktıkları toplumu severler, çünkü onlar kendilerinin dışında ki başka canlılara da hor bakmazlar. Kimseler bu solcuymuş, o sağcıymış bu bilmem neciymiş diye görünmez onların gözüne burada asılan insandır...

Kendini sevmekle başlıyor her şey. Hayat yerine göre ciddiye alınmalı, yeri ve zamanına göre de hayatla dalga geçmesini de bilmek gerek, yoksa başımıza gelen her olumsuz olayda ağlar sızlarsak, ondan sonra soluğu psikologlarda alırız. Ha diyeceksiniz ki psikologlarda aç mı kalsın? Onlarda aç kalmaz merak etmeyin. Sigmund Freud zamanında söylemiş "Bütün insanlık benim müşterimdir" diye. Bizler psikolog ve psikiyatristleri benimsemesek bile Türk Toplumunda, bizden daha gelişmiş ülkelerde herkesin aile psikologu var bilirsiniz. Her şeyin makineleştiği 21.Yüzyılda insan ruhu nasıl zedelenmesin ki?

Birçoğunuz biliyor ve tanıyorsunuz Ruhbilimci Dr. Erich Fromm'u burada onun Sevme Sanatı adlı kitabından alıntılar yaparak sevgi üzerine cümlelerini araya sıkıştırılmış...

"Sevgi; iki insanın birbirlerine varlıklarının özünden bağlanması, dolayısıyla her birinin de kendisini varlığının özünden tanıması durumunda doğabilir ancak. İnsan gerçekliği de, canlılığı da, sevgisinin temeli de işte bu 'özden tanıma' yaşantısında yatar. Böyle yaşanan sevgi sürekli bir meydan okumadır; bir dinlenme yeri değil, tersine, birlikte oluşma, büyüme ve çalışmadır; uyum ya da çatışma, neşe ya da üzüntü olup olmaması bile önemsizdir artık; temel gerçek şudur: İki insan birbirlerini varlıklarının özünden tanırlar, kendilerinden kaçmak şöyle dursun, kendilerini buldukları için bir olurlar. Sevginin var olduğuna bir tek kanıt vardır ancak; bağlılığın derinliği, seven kimselerin canlılığı ve güçlülüğü; Budur sevginin bulunduğu gösteren meyve."

Şunu hep düşünmüşümdür. Tabiatın yumuşak olduğu yerlerde ki insanlar, bir deniz kenarı kasabasının veya şehrinin insanları ya da bir orman köyünde ki doğa ile iç içe olan insanlar, suyun az olduğu yerlerdeki insanlara nazaran daha bir candan, daha bir samimi, daha bir sevecen, sevgi dolu oluyorlar. Tarihte kurulmuş büyük medeniyetlere bakın birçoğunun yaşam alanları çoğunlukla suyun olduğu yerlerdir, ilk başta öyle olmasa bile su olan yerlere doğru zamanla yönelmişlerdir. Hiç dikkat ettiniz mi, su kelimesini tersten okuduğunuz zaman US kelimesine yani "AKIL" kelimesine ulaşırsınız...

Yazımıza Afşar Timuçin'in sevgi dolu bir şiiri ile son verelim isterseniz...

Bir Sevgi Türküsü

Akşam soğan kavrulmuş evlerde
Yoksul bir çorabayı ateşe koymadan önce
Son geleni bekler gibi seni beklemek

Bir yudum alır gibi bir kadeh buzlu rakıdan
Çocuk annesine güvenir gibi
Sonu belirsiz bir yolculuğa çıkar gibi
Hiçbir şey olmuyormuş gibi sevmek seni

Hiçbir yalanda, hiçbir kandırmada payı olmamak
Hiçbir kaygının peşinde küçültmemek kendini
Bir yaz sabahında balkondan nasıl bakarsa
Dışarıya salınmamış çocuklar
Biraz özlemle ve biraz sevinçle
Nasıl bakarsa o çocuklar sokağa
Senin yolunu hiç yılmadan gözlemek
Benim için ölümsüzlükle birdir

Hep yüzünde kalmalı bu gülüş
Bu seni çağlara direnecek bir yontuya
Döndüren bu sevinç pırıltısı hep kalmalı yüzünde
Hep bu kadar büyük ve bu kadar güzel olmalısın
Bu kadar ölümsüz ve bu kadar olağan

Afşar TİMÜÇİN

Sevgi ve saygılarımla her şey gönlünüzce olsun...